

- 175 Πώς ο Θεός έδωσε τās Δέκας Έντολάς του Μωυσή εις τό όρος
του Σινά
Κεφ. ρκς΄

Καί όταν ο Μωυσής ύπηγε άπάνω εις τό βουνό του λέγει ο Θεός:
«Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου όπου σε έβγαλα από την Αίγυπτον
καί από την δουλειν, καί διά τουτο πρώτο μέν σε όρίζω ότι νά μήν
έχεις άλλους θεούς νά προσκυνᾷς, μόνον έμένα. Δεύτερον, νά μήν
κάμεις σεαυτῶ είδωλον, ουδέ εισέ κανένα όμοίωμα όπου νά είναι εις
τόν ουρανόν άπάνω ή εις όσα καί αν είναι κάτω εις την γην, ή εις εκείνα
όπου είναι εις τά νερά άποκάτω εις την γην΄ νά μήν τά προσκυνήσεις
μήτε νά τά λατρεύσεις. Τρίτον, νά μήν πάρεις τό όνομα Κυρίου του
Θεου σου εις κακόν, διότι ει τις πάρει εις κακόν δέν τον θέλει καθα-
ρίσει από τῶν άμαρτιῶν αυτου. Τέταρτον, νά ένθυμᾷσαι τέσ ήμέρες της
έβδομάδος καί νά τέσ αγιάζεις, καί νά εργάζεσαι έξι ήμέρας καί να
κάνεις την δουλειαν σου καί τη έβδόμη ήμέρα νά μήν κάμεις καμίαν
δουλειαν, διότι εναι Σάββατον Κυρίου του Θεου σου καί νά μήν κάμεις
καμίαν δουλειαν τό Σαββάτο μήτε έσύ μήτε ο υίός σου μήτε ή θυγατέ-
ρα σου μήτε τό κοπέλι σου μήτε ή κοπέλα σου μήτε τό βόδι σου μήτε τό
γαδούρι σου. Πέμπτον, νά τιμᾷς τον πατέρα σου καί την μάνα σου διά
νά σοῦ γενει καλόν καί νά μακροχρονίσεις εις την γην. Έκτον, νά μήν
175v κάμεις / δουλειαν την ήμέραν του Σαββάτου. Έβδομον, νά μήν μοι-
χεύσεις, ήγουν νά υπᾷς νά πιάσεις άλλουνοῦ γυναίκα. Όγδοον, νά μην
κλέψεις. Ένατον, νά μην ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου,
ήγουν του γειτόνου σου ή τινός άλλουνοῦ νά κάμεις ψεύτικην μαρτυ-
ρίαν. Δέκατον, νά μήν επιθυμήσεις την γυναίκα του γειτόνου σου μήτε
τό χωράφι του μήτε τό κοπέλι του μήτε την κοπέλαν του μήτε τό γαδού-
ρι του μήτε κανένα ζῶον αυτου μήτε άλλο τίποτες, όπου νά έχει». Και
ήκούγοντας τό πληθος του Ίσραήλ την βοήν τῶν όργάνων καί ήβλέπο-
ντας καί τό βουνό όπου εκάπνιζε έλαβαν μεγάλον φόβον, καί ο Θεός
λέγει του Μωυση: Εῦρε δύο πλάκες, ότι θέλω νά σοῦ δώσω τουτες τέσ
δέκα έντολέσ όπου σοῦ είπα διά νά τέσ δώσεις τοις υιοις Ίσραήλ. Καί ο
Μωυσής καί ο Ίωσιέ ύπηγαν καί ηῦραν τεσ καί έδυνάμωσαν καί το
πληθος ότι νά στέκουν εις καλήν καρδίαν, ότι ο Θεός θέλει τούς δώσει
νόμον. Καί έτσι τούς λέγει ότι αναμένετε έσεις έδῶ και εγώ υπάγω να

176 φέρω τόν νόμον, καί αφήνω τόν αδελφόν μου τόν Ααρών εάν είναι τίπο-
τες διαφοράν εις ἐσᾶς νά τήν διορθώνει αὐτός ἕως ὅτου νά ἔλθω. Καί
ἔτσι ὑπῆγε ὁ Μωυσῆς εἰς τό βουνό καί ἔρχεται ἕνα γνέφος ἄσπρο καί
ἐσκέπασε ὅλο τό βουνό τοῦ Σινά. Καί ἦλθε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἰς το
βουνό ἐκεῖνο καί ἔλαμψε, καί ἐστάθηκε ὁ Μωυσῆς ἑπτὰ ἡμέρες ἕως
ὅτου νά ἐξεκαθαρίσει, καί μετὰ τές ἑπτὰ ἡμέρες ἐξεκαθάρισε καί / ἦτονε
ὥσπερ στία ὁπού καίγεται καί ἀνάφτει, καί ἤβλέπαν τήν ὅλο τό πλῆθος
πῶς ἄναφτε. Καί ἐστάθηκε ὁ Μωυσῆς εἰς τό βουνό σαράντα ἡμέρες καί
σαράντα νύκτες καί ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε δύο πλάκες γραμμένες ὁπού
εἶχαν τόν νόμον τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι ἐκατέβη.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου (επιμ.), *Ιωαννίκιος Καρτάνος, Παλαιά τε και Νέα Διαθήκη*, Κέντρο
Ελληνικής Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2000.